

ARTIKEL - EEN DAG UIT HET LEVEN VAN....

Lokatie: een uitspanning aan de rand van het bos

Tijd: 17.00 uur zaterdagmiddag, winter 2011

Personages: moeder, vader, uk2 (meisje, 2 jaar), uk4 (jongen, 4 jaar), uk7 (meisje, 7 jaar)

..... Bij binnenkomst struikelt uk2 hard over de drempel van de tot dan toe rustige uitspanning. Ze zet het op een krijsen en moeder snelt toe om haar te troosten. Vader kruipt in de rij om drankjes te bestellen maar uk2 maakt zoveel lawaai dat de bestelling nog even op zich moet laten wachten. Ondertussen heeft uk7 al een boekje gepakt en vraagt onverstoord aan vader om deze voor te lezen. Vader snauwt licht geïrriteerd: "nee, uk7, nu even niet, schat!", terwijl hij uk4 ontdoet van sjaal, handschoenen, muts en jas.

Als uk4 bevrijdt is sjeest hij naar de computer in de internethoek en begint als een dolle op de toetsen te slaan. Vader maant hem op afstand, maar dat is aan dovemansoren gericht. En dus verlaat vader lijdzaam de rij voor de bar en ziet toe hoe moeder inmiddels uk2 tot bedaren heeft gebracht. "Heb je nog niet besteld?" vraagt zij in het voorbijgaan met een lichte ergernis in haar stem, terwijl ze met een verdwaald servetje van de vorige gasten de laatste tranen van uk2 droogt.

Vader stormt stoïcijns naar uk4 om hem eens even duidelijk te zeggen wat er van hem verwacht wordt. Uk4 druipt af en komt aan tafel zitten in afwachting van betere tijden. Daar vraagt uk7 inmiddels aan moeder of zij haar nieuw gevonden boekje wil voorlezen, maar die laatste heeft nu zelf even dovemansoren, Oost-Indische zelfs. Uk7 druipt af en gaat zelf uitgebreid hardop voorlezen. Het aanwezige publiek geniet van haar hakkelende spellingscontrole. Moeder glimlacht trots met een zuinig lachje.

Vader staat inmiddels alweer even in de rij: capuccino, wit wijntje en 3 flesjes fris. Fris in flesjes geserveerd met een glas ernaast zonder rietje. Vader zet het blad vol glaswerk midden op tafel. Uk4 grist een flesje en een glas om zelf te vullen...halfvol wel te verstaan, de rest ligt al over de tafel. Moeder ontploft zo ongeveer omdat vader niet op tijd het flesje heeft weggegrist uit de handen van uk4.

Uk2 is inmiddels een rondje van de zaak aan het maken en glimlacht met grote onschuldige ogen naar de aanwezige gasten. Nietsvermoedend trapt ze op de staart van een slapende hond die met een ijzelijke gil ontwaakt. Uk2 schrikt zich helemaal het leplazarus en vlucht bij papa op schoot, die net een lepeltje in de koffie wil steken. De koffie druipt tergend langzaam over de rand van de tafel via de krant van vader op de schoenen van uk7.....

U begrijpt het. Niets menselijks is ons vreemd, een greep uit het leven. Stilletjes heb ik genoten van dit tafereel, dat zo herkenbaar is. Als moeder van drie puberdochters heb ik weer heel andere dagelijkse taferelen. Wie weet, als ik toestemming krijg.....